

Andre end sagens parter kan deltage i retsmæglingen med oplysninger om den konkrete sag eller sagkyndige vurderinger. Dette forudsætter som ovenfor nævnt enighed mellem sagens parter og retsmægleren. Tredjemands deltagelse i retsmæglingen vil ikke være baseret på retsplejelovens regler, herunder retsplejelovens kapitel 19 om syn og skøn, men alene på en aftale om, hvad tredjemand skal udtale sig om, og på hvilken måde dette skal ske. Dette adskiller sig fra traditionel forligsmægling, men svarer til, hvordan tredjemand ofte deltager i voldgiftssager.

2.4.8. Hvis retsmæglingen ikke ender med en aftalt løsning på (hele) konflikten, og retssagen fortsættes på traditionel vis, vil spørgsmål om bevisførelse om indholdet af retsmæglingen være reguleret af retsplejelovens regler. Retsmægling kan i denne forbindelse sidestilles med udenretlige forligsforhandlinger. Det følger af retspraksis, at bevisførelse om indholdet af sådanne forligsforhandlinger normalt forudsætter, at parterne er enige herom. En part er dog normalt ikke afskåret fra ensidigt at føre bevis om partens egne forligstilbud.

Retsmæglingens fortrolighed bør ikke kunne misbruges til at forhindre, at dokumenterne kan benyttes som bevis under en eventuel fortsættelse af retssagen. Standardaftalen om retsmægling indeholder derfor en bestemmelse om, at en part under en eventuel fortsættelse af retssagen kan anvende oplysninger modtaget under retsmæglingen til at begrunde en anmodning til retten om at pålægge modparten eller tredjemand at udlevere dokumenter, jf. retsplejelovens kapitel 28, og at retsmæglingens fortrolighed ikke som sådan kan fritage en part eller tredjemand fra at udlevere et dokument, som i øvrigt vil kunne forlanges udleveret efter retsplejelovens kapitel 28.

2.4.9. Retsmæglingen afsluttes, hvis parterne når frem til en aftalt løsning på konflikten, eller hvis retsmægleren eller én af parterne ønsker det. Aftaler parterne en løsning på konflikten, betyder det, at parterne indgår et forlig, således at retssagen herefter hæves. Forliget kan indgås udenretligt, eller parterne kan anmode retten om, at aftalen indføres i retsbogen som et retsforlig efter retsplejelovens § 270.

Hvis en aftalt løsning på konflikten indføres i retsbogen som et retsforlig, vil offentligheden kunne få indsigt i retsforliget i samme omfang, som hvis retsforliget var indgået i forlængelse af en traditionel forligsmægling. Aktindsigt i et retsforlig står åben for personer, der har retlig interesse heri, jf. retsplejelovens § 41 d. Endvidere har journalister adgang til aktindsigt til støtte for journalistisk arbejde, men udskrif-

ter må ikke være tilgængelige for andre end massemediets journalister, jf. retsplejelovens § 41 f.

Hvis retsmæglingen ikke ender med en aftalt løsning, fortsætter retssagen efter de almindelige regler om behandlingen af civile sager.

En retsmægler må fra retsmæglingens start ikke i øvrigt have med sagen at gøre, og dette gælder også efter retsmæglingens afslutning. En dommer, der har fungeret som retsmægler, kan således ikke beklæde retten under sagens fortsatte behandling, og dette gælder, hvad enten retsmæglingen er afsluttet med en aftalt løsning eller ikke. En dommer, der har fungeret som retsmægler, kan derfor ikke dømme i sagen og kan heller ikke deltage i andre afgørelser i sagen, eksempelvis afgørelser vedrørende fri proces, advokatbeskikkelse, sagsomkostninger eller optagelse i retsbogen af en aftalt løsning som retsforlig.

2.4.10. Retsmægling er under forsøgsordningen et tilbud, som retten – når der er betalt retsafgift – stiller til rådighed for parterne uden krav om yderligere betaling til retten.

Retsmæglingen kan imidlertid medføre udgifter for parterne i form af navnlig advokatsalær eller honorar til en tredjemand for deltagelse i retsmæglingen.

Forsøgsordningen med retsmægling er tilrettelagt på den måde, at parterne som udgangspunkt hver især skal afholde egne udgifter i forbindelse med retsmæglingen – og dette gælder uanset udfaldet af retsmæglingen. Således er det en del af standardaftalen, at parterne som udgangspunkt forpligter sig til at afholde egne udgifter i forbindelse med retsmæglingen.

Hvis en af parterne har fri proces, kan parterne dog ikke med retsvirkning for statskassen ved aftale fravige retsplejelovens regler om, at retten træffer afgørelse om fordeling af sagens omkostninger. Hvis en part har fri proces, følger det derfor af standardaftalen, at retten skal træffe afgørelse om sagens omkostninger efter principperne i retsplejelovens kapitel 30, og retten vil efter omstændighederne kunne pålægge modparten at refundere de udgifter, som statskassen har afholdt i forbindelse med partens deltagelse i retsmæglingen.

Hvis en part er dækket af en retshjælpsforsikring, følger det af standardaftalen om retsmægling, at parten påtager sig at kontakte det pågældende forsikringsselskab på forhånd for at afklare, hvorvidt forsikringsselskabet kan acceptere parternes aftale om, at hver part bærer sine egne omkostninger i forbindelse med retsmæglingen. Hvis forsikringsselskabet ikke kan acceptere parternes aftale, følger det af standardaftalen, at modparten efter principperne i retsplejelo-